

Knapić: Želim biti pošten predsjednik Hrvatske!

● Trkač - rekorder u jurišu na Pantovčak

Medimurje, po svoj prilici, neće imati konja za predstojeću predsjedničku (u)trku, već konjanika. U sakupljanje potpisa kreće **Željko Knapić** (52) iz Pribislavca. Simbolika konjanika upletena je u njegovu donkihotovsku misiju kojoj se predao svim poštenjem svog srca. Od lika Cervantesovog konjanika koji juriša na vjetrenjače dijeli ga lucidnost realne procjene da su mu šanse za pobjedu – minimalne.

Javnosti je Željko Knapić poznat godinama, stižući na naslovnice iz različitih okruženja. Nekada aktivan sportaš – atletičar s državnim rekordima od kojih dva do danas nisu oborena: trideset godina nije oboren Knapićev rekord na 400 metara, a 28 godina rekord na 200 metara. U zreljem dobu života Željko Knapić ponovo dolazi na naslovnice, no ovaj put zbog gorkog iskustva. U uzaludnoj pravnoj utrci oduzeto mu je pravo na pravdu, ali i imovina na Šipanu (koja je pripala kamataru s kojim se sporio), parcela koja je

danas dosegla astronomsku vrijednost. Studirao je na Fakultetu organizacije i informatike, gdje je ostao "vječni apsolvent".

Iskustvo malog čovjeka u žrvnju spletki navelo je Knapića na pokušaj kandidature za predsjednika Republike Hrvatske. Ako nikada i ne useli na Pantovčak, Željko kaže da će mu biti dovoljno probude li njegove riječi tijekom kampanje one koji ga budu mogli i - razumjeti.

GRIJEH NEČINJENJA

- Možda se dogodi čudo – kaže, uz osmijeh, Knapić.

- Nakon sedam godina sudskih sporova i pravne bitke koju sam izgubio, smatram da mogu zastupati ljude ove zemlje jer malog čovjeka i njegovu nemoć mogu razumjeti. Na vlastitij sam koži osjetio spregu kriminala i politike i zato danas drugačije razmišljam o ljudima i jasnije vidim situaciju u kojoj se nalaze. Slijed događaja ostavio je neizbrisiv trag na moje biću te sam doživio preokret u promišljanju stvarnosti i životnom stavu. Zar zaista samo moćni i bogati mogu očekivati pravdu? Kakva je uopće uloga malog i običnog čovjeka u društvu? Zar moramo biti žrtve svih tih silnih nepravdi, a da ne pokušamo nešto promijeniti? Stoga sam odlučio da moja borba za pravdu postane borba svih malih i običnih ljudi koji se osjećaju prevarenima i osramoćeni-ma iz bilo kojeg razloga te nemoćnima spram institucija. Da bih imao priliku doprijeti do naroda i probati ga ohrabriti, dati mu istinitu informaciju o našoj stvarnosti na temelju koje može objektivno prosuditi što je dobro za njega i nove generacije, odlučio sam se kandidirati za predsjednika. Treba prikupiti 10.000 potpisa, što ne bi trebao biti problem. Problem će nastupiti tek tada - kad budem trebao doprijeti do ljudi. No, pokušat ću jer smatram da je najveći grijeh grijeh nečinjenja! Treba pokušati djelovati, treba pokušati pronijeti ideju jer ideja jest temelj djelovanja. Od nje sve počinje – kaže Knapić koji se nakon završetka

uspješne sportske karijere okušao u poduzetništvu:

- Bila je to nemoguća misija u ovoj zemlji. Isprva sam pokušao u domeni trgovine, potom i u proizvodnji, što se pokazalo neisplativim. Danas, nakon godina osporavanja elementarnih prava i gaženja dostojanstva, nisam zaposlen niti se mogu zaposliti u ovoj životnoj dobi. Imam suprugu i sina te se, u manjim okvirima, bavim proizvodnjom zdrave hrane.

Sport mu je, kaže, daro-

Možda smo prvi imali čast "biti na kavici s predsjednikom"?

vao tri dragocjenosti koje mu kralježnicu drže uspravno na životnom putu: ustrajnost, upornost i vjeru:

NIJE MI DO SLAVE NI DO PUTOVANJA

- Ne činim ovo zbog svračanja pozornosti na sebe niti mi je do putovanja. Kao sportaš sam bio na svim kontinentima, a sportski uspjesi doveli su me i u žarište medijske pozornosti koju sam imao godinama. Nisam gladan ni jednog ni drugog. Uspijem li doprijeti do ljudi, uvjeren sam da će me prepoznati, uvjeren sam da će osjetiti da ih neću iznevjeriti jer sam čovjek iz njihove baze. Moja kampanja, ako do nje dode, bit će netipična jer nisam političar. Uz minimalna sredstva (od dobrotvornih priloga), namjeravam se, putem tribina, prije svega obratiti ljudima triju županija za koje sam vezan: Medimursku, Varaždinsku te Dubrovačko-neretvansku –

priča Željko Knapić.

NAZAD – DO ISHODIŠTA ZLOČINA

U svom programu Željko Knapić ističe osvješćivanje trenutka u kojem živimo u svoj njegovoj nakaznosti.

- Hrvatska ide na bubanj. To je najstrašnije osvajanje kojem je ikada bila izložena, a bila je osvajana oduvijek. Međutim, kad vas netko osvoji oružjem, uvijek postoji mogućnost oslobođanja. Od ovog osvajanja, osvajanja najopasnijim oružjem – stranim kapitalom, nećemo se moći obraniti.

S druge strane, neka mi netko kaže kojim mi to hrvatskim proizvodom možemo početi vraćati dug? Kako ćemo se mi to nositi s najjačim europskim gospodarstvima? Čime? Jedino rješenje u ovoj zemlji jest povratak na ishodište zločina – na nacionalizaciju svega kriminalno pretvoreno (a kriminalno je pretvoreno 90 posto imovine). Potom, treba pokušati probuditi duh naroda i zajednički početi raditi, što možda i jest iluzija jer... tada Hrvata više neće biti. Bit ćemo asimilirani poput Ilira. Demografski izumiremo, a strani gazda dolazi. Postat ćemo njegovi najamni radnici, morat ćemo govoriti njegovim jezikom i tu počinje – asimilacija – apostrofira Željko Knapić, dodavši kako bi želio da ga čuju i mladi kojima će se obratiti putem web stranice.

REFERENDUMOM PROTIV "FIKUSA"

Što ćete s mandatom predsjednika kad je predsjednik po ovlastima "fikusa"?

- Ako postanem predsjednik države, prvo što moram imati jesu ovlasti. Ako Sabor postavlja predsjednika, onda ga može tretirati kao "turističku atrakciju", ali ako ga bira narod, onda taj predsjednik mora imati ovlasti da ispuni želje i potrebe tog naroda. To se rješava – referendumom. Narod treba pitati želi li predsjednika s ovlastima ili bez njih. Ne prihvaćam tezu da je narod kriv za lošu vlast koju je iz-

brao. Svega 50 posto ljudi izlazi na izbore zato što su ih samo jednom pitali i – prevarili ih! Ovo nije država za koju je narod dao svoj glas.

USPAVANKA ZA NAROD

Tko će, po Vašoj procjeni, dobiti izbore?

- Onaj tko bude najuspješniji u uspavlivanju naroda. Istina je bolna i zato su ljudi skloni slušanju floskula koje ništa ne znače ni ne bole.

ZBOGOM HDZ-u

Željko Knapić odgovara bez okolišanja. I o stvarima koje bi mnogi pokušali zatajiti. Tijekom sudske kalvarije završio je u zatvoru zbog, kako tvrdi, podmetnutih optužbi o prijetnjama smrću. U zatvoru se, iz protesta, izgladnjivao 32 dana, od čega mu je danas ostala manja zdravstvena posljedica: nizak tlak. Svojedobno, tlak mu je podigao – HDZ. Po osamostaljenju Hrvatske bio član Hrvatske demokratske zajednice.

- Na samom početku djelovanje HDZ-a doživio sam kao poziv na državu. Imao sam i poziv za prvi saziv Sabora, međutim, odbio sam s objašnjenjem da sam svojoj zemlji dovoljno dao kao sportaš i da ima ljudi znatno sposobniji od mene za političko djelovanje, ljudi kojima treba dati šansu. Nakon godinu dana, kad su počele prve priče vezane uz kriminalnu privatizaciju, izašao sam iz stranke. Provesti privatizaciju u ratu nije bilo ništa drugo do - organiziran zločin.

UTRKA SA SEVERINOM I ALKOM

Sviđa li vam se što u utrcu za predsjednika države možda idete rame uz rame sa Severinom i Alkom Vuicom?

- Ne želim nikoga posebno izdvajati ni imenovati, ali političari i estradni djelatnici koji se žele kandidirati dijele se na dvije skupine: na one koji žele pet minuta slave i one koji trebaju reklamu.

Željka Drlić
Siniša D. Lesar

Željko Knapić